

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/165/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614206967
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614206967.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej X.XXX,XX L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, XXX XX S., o zaplatenie 1.996,90 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 600,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1 600,- Eur od 11.9.2014 do zaplatenia a to v splátkach po 60,- Eur mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškaním čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Súd náhradu trov konania žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.12.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.996,90 Eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 25,92 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 1.996,90 Eur odo dňa 12.12.2014 do zaplatenia a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 119,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 238,39 Eur. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril s odporcom (ako dlžníkom) dňa 12.02.2014 úverovú zmluvu č. 4402030147, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.600,- Eur. Odporca sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 60-tich pravidelných mesačných splátkach po 64,85 Eur. Vzhľadom na to, že odporca (dlžník) sa dostal do omeškania s úhradou splátok, bol listom zo dňa 29.08.2013 vyzvaný navrhovateľom (veriteľom) k splateniu celého zostatku úveru pozostávajúceho z nezaplatených splátok, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok a to všetko v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Žalobca s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013 konštatoval, že úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, čím je dodržaná písomná forma ustanovenia o zmluvnej pokute. Uplatnený nárok v zmysle špecifikácie žalobcu pozostáva z istiny 59,83 Eur, úroku vo výške 298,60,- Eur, zosplatennej istiny vo výške 1.540,17 Eur, Poistenia Bill protection vo výške 27,42 Eur, upomienky II vo výške 24,- Eur a 12,- Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky celkovo vo výške 8,94 Eur, poplatku za možnosť odloženia splátok celkovo vo výške 8,94 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur. Zároveň si uplatnil úrok z omeškania s poukazom na priložený výpis čerpania, splátok a úhrad.

Vzhľadom na to, že návrh na začatie konania sa týkal dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovanou (§ 90), súd návrh na začatie konania v rozsudku označuje pojmom „žaloba“ a

procesné strany neoznačuje pojmami „navrhovateľ/odporca“ ale pojmami „žalobca/žalovaná“ (§ 79 ods. 1 posledná veta zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Žalovaná sa k podanej žalobe písomne vyjadrila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca a ani jeho právny zástupca. Ich neprítomnosť ospravedlnil právny zástupca žalobcu e-mailom z kapacitných dôvodov, pričom súhlasil, aby pojednávanie prebehlo v ich neprítomnosti a aby bolo v ich neprítomnosti aj rozhodnuté. Preto súd prejednal a rozhodol vec na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na vyjadrenia žalovanej na nariadenom pojednávaní, obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaná na nariadenom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že v čase uzatvárania zmluvy bola zamestnaná a mala stabilný príjem. Potom ale nastúpila na rodičovskú dovolenku, po ktorej nemohla nastúpiť do práce pre zdravotné problémy. Opätovne otehotnela, avšak tehotenstvo predčasne skončilo. Do práce nastúpiť nemohla, a tak bola dohodnutá s priateľom, že pôjdu pracovať do zahraničia. Priateľ išiel do zahraničia, ale prestal sa jej ozývať a neposiela ani žiadne peniaze. Jej jediným príjmom sú v súčasnosti dávky vyplácané Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny (rodičovský príspevok, prídavky na deti) v celkovej výške 250,- Eur. Stará sa o dve deti, pričom spláca ďalšie 2 úvery (spolu vo výške asi 14.000,- Eur) po dohode s bankou vo výške 150,- Eur mesačne. Na živobytie jej a jej dvom deťom tak ostáva 100,- Eur mesačne. Býva u svojich rodičov, ktorým na domácnosť neprispieva, pretože nemá z čoho. Nevlastní žiaden majetok vyššej hodnoty. Po nahliadnutí na výsledok lustrácie v Sociálnej poisťovni uviedla, že poslednú platbu od zamestnávateľa dostala v marci 2014, keď čerpala dovolenku pred nástupom na materskú dovolenku. Uviedla, že v súčasnosti nie je schopná dlh zaplatiť, chcela by ho splatiť v splátkach s tým, že ak sa jej majetková situácia zmení, chcela by sa čo najskôr zbaviť záväzkov a zaplatiť pokiaľ to bude možné všetko naraz.

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a listinnými dôkazmi - oboznámením s obsahom spisu a to: návrhom na začatie konania, predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu a oznámením o prevzatí právneho zastúpenia, podacím hárkom, Zmluvou o hotovostnom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 12.02.2014, úverovými podmienkami, informáciami o poistení dohodnutom zmluvou, výzvou k splateniu celého úveru, podacím hárkom čl. 33, výpisom čerpania, splátok a úhrad, ospravedlnením neúčasti na pojednávaní žalobcu zo dňa 28.6.2015, lustráciou v Sociálnej poisťovni a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4402031475000 zo dňa 12.02.2014 (ďalej len „Zmluva“) súd zistil, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 1.600,- Eur. Žalovaná mala úver splatiť 60 mesačnými splátkami vo výške 64,85 Eur bankovým prevodom, pričom celková čiastka zaplatená spotrebiteľom bola stanovená na 3.438,- Eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola 42% a ročná úroková sadzba 35,06%. Priemerná hodnota RPMN uvedená v zmluve je 19,35%. Zmluva obsahuje aj údaje o poplatkoch za možnosť zmeny výšky a počtu splátok 1,49 Eur, ktorý má byť zahrnutý v splátke (bod 53 zmluvy) a poplatok za službu odložené splátky 1,49 Eur, ktorý mal byť zahrnutý v splátke (bod 55 zmluvy). Termíny splatnosti splátok (v bode 42 zmluvy) nie sú uvedené, uvedený je len odkaz na ustanovenie zmluvy, podľa ktorého prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Lehota splatnosti zmluvy (bod 46 zmluvy) je uvedená ako 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Súčasťou zmluvy je aj ustanovenie o revolvingovom úvere, podľa ktorého dlžník podpisom uzatvára zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne žiada, aby veriteľ dlžníkovi v prípade zaslaní platobnej karty zaslal návrh zmluvy o platobných službách a súhlasí s tým, že tento návrh môže byť akceptovaný aktiváciou karty. Výška úverového limitu (úverového rámca) pri revolvingu bola stanovená na 500,- Eur pri RPMN 43,40%, ročnej úrokovej sadzbe 26,28% a priemernej hodnote RPMN 25,09%.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalovaná nezaplatil žalobcovi žiadnu splátku.

Listom zo dňa 25.08.2014 vyzval žalobca žalovanú k zaplateniu celej dlžnej čiastky vo výške 1996,90 Eur najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy a to v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné (aj samotný žalobca v žalobe uviedol, že odporca je spotrebiteľ). Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (12.02.2014) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi..

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo

ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa článku 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva spoločenstvo v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Podľa článku 153 ods. 4 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva Rada v súlade s postupom uvedeným v článku 251 a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom prijme opatrenia uvedené v odseku 3 písm. b).

Podľa článku 153 ods. 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva opatrenia prijaté podľa odseku 4 nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia. Takéto opatrenia musia byť zlučiteľné s touto zmluvou. Komisia o nich bude upovedomená.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. „formulárové zmluvy“). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 1.600,- Eur, za ktorý žalovaná nezaplatila ani jednu splátku. Žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok pozostávajúci z istiny 59,83 Eur, úroku vo výške 298,60,- Eur, zosplatennej istiny vo výške 1.540,17 Eur, Poistenia Bill protection vo výške 27,42 Eur, upomienky II vo výške 24,- Eur a 12,- Eur, poplatku za možnosť zmeny splátky celkovo vo výške 8,94 Eur, poplatku za možnosť odloženia splátok celkovo vo výške 8,94 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 17,- Eur. Zároveň si uplatnil úrok z omeškania s poukazom na priložený výpis čerpania, splátok a úhrad. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len v rozsahu uplatnenej istiny a úrokov z omeškania z istiny.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom

zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Vychádzajúc z obsahu Zmluvy č. 4402030147 je však možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len celkovú výšku mesačnej splátky bez špecifikácie - v bode 37).

Zmluva taktiež neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi má podobu predtlačeneho formulárového tlačiva, do ktorého predtlač boli výpočtovou technikou doplnené údaje, ako evidenčné číslo, číslo zmluvy, typ úveru, potom údaje identifikujúce klienta (žalovanej), jej zamestnanie a potom nasledujú údaje o samotnom úvere. V kolónkach 34 až 46 Zmluvy sú postupne uvedené údaje o celkovej výške úveru, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, výške mesačnej splátky, počte splátok, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN a priemernej hodnote RPMN a pod.. Kolónka č.42 označená ako „Termíny splatnosti splátok“ je prázdna, v kolónke 46 označenej ako „lehota splatnosti“ je uvedené 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Potom nasledujú údaje o výplate úveru, poistení úverových splátok, poplatku za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, údaje o revolvingovom úvere a za tým ťažko čitateľným spôsobom uvedený drobný, husto popísaný text.

Súd konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaje predpísané v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ účinného ku dňu jej uzavretia (t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru) ani údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom vo všeobecnosti samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané, drobným, hustým písmom písané úverové zmluvné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 9 ods.2 písm. f/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V danom prípade síce v bode č. 46 zmluvy je uvedené, že lehota splatnosti je 60 mesiacov po poskytnutí úveru, ale takéto určenie je podľa názoru súdu nepostačujúce, neurčité a nezrozumiteľné. V zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 60 splátok a 60 mesiacov po poskytnutí úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy - konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Takýto údaj ale v zmluve absentuje. Pod bodom 46, v ktorom je uvedené, že splatnosť je 60 mesiacov po poskytnutí úveru, je malým písmom husto písaný, ťažko čitateľný a zrozumiteľný text, v ktorom sa uvádza, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Ak teda v bode 46 zmluvy je na jednej strane uvedené, že lehota splatnosti úveru je 60 mesiacov po poskytnutí úveru a na druhej strane hneď pod tým je uvedené, že úver má byť splácaný až počnúc mesiacom nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru s tým, že prvá splátka

je splatná po mesiaci od poskytnutia úveru, tak tu je absolútne zrejmy rozpor, lebo nie je zrejmé, kedy vlastne sa má začať úver splácať a kedy je jeho konečná splatnosť.

Súd nemá pochybnosť o tom, že účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo zakotvenie povinnosti dodávateľa (veriteľa) jasne a zrozumiteľne uviesť v zmluve konečnú splatnosť úveru tak, aby z nej spotrebiteľ vedel okamžite presne zistiť, dokedy bude úver splácať (kedy zaplatí poslednú splátku úveru).

V zmluve absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. V bode 37 zmluvy je len jedna suma mesačnej splátky. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V bode 38 je len počet splátok, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko je na úroky, koľko je na prípadné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Bod 42, teda termíny splátok nie je vyplnený vôbec. Malý text pod ním uvádza, že „prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“. Tento odkaz je absolútne neplatný, lebo je nejasný a neurčitý. V podstate sa z neho spotrebiteľ jednoznačne nedozvie, ktorý je ten konkrétny deň v mesiaci, ktorý má byť dňom splatnosti v každom mesiaci po dobu 60 mesačných splátok. Nie je totiž zrejmé, čo presne znamená „poskytnutie úveru“ - či deň podpisu zmluvy, či deň, keď navrhovateľ poukázal úver žalovanej na účet, či prípadne deň keď bola suma pripísaná žalovanej na účet, alebo vyplatená iným spôsobom. Celé toto znenie je zavádzajúce, nepresné a neurčité a preto nezrozumiteľné. Navyše v hlave 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Je tu len uvedené, že dlžník je povinný platiť úver v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Taktiež je tam uvedené, „že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky...“. Z uvedeného však nevyplýva, aká je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. Keďže účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ bolo to, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je zrejmé že táto podmienka nemôže byť splnená vtedy, keď bod termíny splatnosti splátok v tej časti zmluvy ktorá je hlavným bodom záujmu spotrebiteľa, lebo obsahuje špecifikáciu úveru umožňujúceho posúdiť jeho výhodnosť, je prázdna a termíny splatnosti splátok majú byť zložitou vyvodzované z malých písmen v texte zmluvy a už vôbec nie vtedy, keď je zakotvená iba do úverových zmluvných podmienok zmluvy, resp. do jej prílohy. Z ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené aby sa zmluva pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvolávala na inú listinu, napr. na úverové zmluvné podmienky, ktorých obsah dlžník nemôže vôbec ovplyvniť. Údaje o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochrana v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z

ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď mnohé z nich sú doslova skryté v textoch všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Z uvedených dôvodov je potrebné Zmluvu č. 44020301475000, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods.1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatku. Žalobca tak nemá nárok na uplatnený úrok (298,60 Eur) a ani vyúčtované poplatky.

Žalobca si voči žalovanej uplatnil taktiež nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 17,- eur. Dohoda o nej nie je obsahom samotnej zmluvy, ale bola zakotvená v úverových podmienkach (ÚP) v § 2, hlava 18. Toto ustanovenie je umiestnené na 7. strane úverových podmienok drobným písmom a opticky splýva s ostatnými ustanoveniami. Navyše inkorporačná doložka v samotnej zmluve o úvere, podľa ktorej majú byť úverové podmienky neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, je písaná ešte drobnejším písmom, ktoré je voľným okom ledva čitateľné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/132/2012, sp. zn. 6Co/135/2012 zo dňa 13.06.2013 a sp. zn. 6Co/236/2012 zo dňa 11.06.2013, s ktorých odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožňuje.

V rozsudku sp. zn. 6Co/236/2012 zo dňa 11.06.2013 Krajský súd v Prešove konštatoval, cit. „Odhladnuc od nedostatku písomnej formy odvolací súd už v minulosti judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju súd uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

K tomuto názoru pristúpil odvolací súd z dôvodu, že práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.) práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porov. rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 135/2012, 21Co 28/2012). (skutočná veľkosť písma „§ 9 Klient má záujem na tom, aby mu v priebehu trvania Zmluvy o RÚL mohla byť zmenená výška súčasného úverového rámca RÚL.“)

Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí odvolací súd ako nepochopiteľný a ako zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 342/09.

Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, *Freiburger Kommunalbauten* cit. „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.) Vzhľadom na neplatnosť inkorporačnej doložky sa nestali súčasťou zmluvy ani všeobecné obchodné podmienky. “

Pokiaľ žalobca v žalobe poukázal na dodržanie písomnej formy dohody o zmluvnej pokute s odkazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013, tak dôvodom nepriznania tohto nároku nie je nedodržanie písomnej formy právneho úkonu (neplatnosť podľa § 40 ods. 1 OZ) ale netransparentnosť inkorporačnej doložky a neprehľadné zakotvenie dohody o zmluvnej pokute do textu obchodných podmienok. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky z 11.11.2013 sp. zn. I. ÚS 3512/11, podľa ktorého cit.: „Obchodné podmienky v spotrebiteľských

zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Výnimku predstavujú špecifické prípady, kedy sa z povahy veci uplatňuje špecifický režim (zmluva o preprave osôb a pod.)“. Súd si je vedomý toho, že ide o rozhodnutie súdu Českej republiky, ktoré preňho nie je záväzné, avšak vzhľadom na príbuznosť právnych úprav Slovenskej republiky a Českej republiky ako aj skutočnosť, že ide o problematiku týkajúcu sa výkladu komunitárneho práva EÚ (práva na ochranu spotrebiteľa, ktoré je zakotvené v právnych aktoch EÚ záväzných pre všetky členské štáty EÚ), považuje za potrebné aj na tento nálež poukázať.

Vo vzťahu k poisteniu je nutné uviesť, že to nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca nepredložil súdu dôkaz preukazujúci, že by žalovaná uzavrela poistnú zmluvu. Údaje o prijatí súboru poistenia boli súčasťou zmluvy o úvere vopred pripravenej žalobcom, pričom bod 51 zmluvy (označený ako Poistenie výdavkov) je vyznačený ako neoddeliteľná súčasť zmluvy (bez podpisu spotrebiteľa) so znením, že podpisom zmluvy má klient súhlasiť s poistením. Žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že zmluvné strany uzavreli osobitnú poistnú zmluvu, pričom len samotné prehlásenie (naformulované žalobcom ako dodávateľom do formulárovej zmluvy), že klient má súhlasiť s poistením podpisom úverovej zmluvy a to v časti, ktorá ani len nie je osobitne oddelená a neobsahuje osobitnú akceptáciu žalovaného (ide o bod 51 zmluvy o úvere vyznačený drobným písmom) a splyva s ostatnými bodmi úverovej zmluvy, nie je možné považovať za poistnú zmluvu platne uzavretú. Preto súd žalobcovi nepriznal ani uplatnený nárok na poistné.

Žalobca si voči žalovanej uplatnil aj nárok na upomienky II vo výške 36,- Eur (24,- Eur a 12 Eur) v zmysle § 1 hlavy 18 úverových podmienok. Súd však náhradu za upomienky považuje za neprijateľnú. Výška náhrady nezodpovedá výdavkom na vyhotovenie a zaslanie upomienok a uvedené ustanovenie úverových podmienok oprávňuje veriteľa k zasielaniu až 2 upomienok mesačne, za ktoré si žalobca jednostranne (zakotvením v neprehľadnom texte formulárových úverových podmienok) účtuje paušálnu náhradu 5,- Eur a 12,- Eur. Súd takýto postup považuje za umelé a neprimerané navyšovanie sankcií za omeškanie dlžníka (uvedené ustanovenie úverových podmienok pripúšťa aj opakované zasielanie upomienok až 2x za kalendárny mesiac), ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (na doručovanie upomienok je oprávnený len dodávateľ - žalobca, ktorý toto ustanovenie sám zakomponoval do formulárových úverových podmienok). Preto súd plnenie z tejto zmluvnej podmienky, ktorú vzhľadom na vyššie uvedené považuje za neprijateľnú, nepriznal.

Žaloba je tak dôvodná len v časti uplatnenej istiny. Žalobca poskytol na základe zmluvy o úvere žalovanej sumu 1.600,- Eur, z čoho žalovaná nezaplatila ani jednu splátku. Súd preto ukladá žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.600,- Eur.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, pričom žalobca si v konaní uplatnil nárok na úroky z omeškania odo dňa 11.09.2014 (od 11.09.2014 do 11.12.2014 v kapitalizovanej forme a od 12.12.2014 do zaplattenia v sadzbe 5,15% ročne). Ku dňu 11.09.2014 však bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05%, a preto súd žalobcovi priznáva úrok z omeškania vo výške 5,05% (0,05% + 5%) zo sumy 1.600,- Eur od 11.09.2014 do zaplattenia.

Dlžnú sumu súd povolil žalovanej splácať v splátkach vo výške 60,- Eur mesačne v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na osobnú a majetkovú situáciu žalovanej, ktorá jej nedovoľuje zaplatiť celú dlžnú sumu jednorázovo.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Za dôvody hodné osobitného zreteľa v prejednávanej veci súd považoval okolnosti, ktoré zapríčinili to, že žalovaná nemohla dlžnú sumu splácať a majetkovú situáciu účastníkov konania. Kým žalobca je silnou obchodnou spoločnosťou so silným ekonomickým zázemím poskytujúcou spotrebiteľské úvery s celoštátnym pôsobením, žalovaná je osoba starajúca sa o 2 maloleté deti, ktorej jediným príjmom sú dávky sociálneho zabezpečenia vo výške 250,- eur mesačne, z ktorých spláca úvery vo výške 150,- Eur mesačne. Nevlastní žiaden majetok vyššej hodnoty a je odkázaná na pomoc rodičov (u ktorých žije so svojimi deťmi). V minulom roku sa u nej vyskytli zdravotné problémy, ktoré jej nedovolili nastúpiť do práce, a taktiež tehotenstvo, ktoré skončilo predčasne, pričom priateľ, s ktorým plánovala spoločnú budúcnosť v zahraničí, sa jej zo zahraničia neozýva a finančne jej žiadnym spôsobom nevypomáha. Žalovaná sa tak dostala do zlej situácie, keď musí čeliť existenčným problémom (musí so svojimi deťmi vyžiť so 100,- Eurami na mesiac), ktoré by uloženie povinnosti hradiť trovy konania žalobcovi ešte prehĺbila. Naopak povinnosť znášať si trovy konania sám, sa žalobcu vzhľadom na jeho pevné ekonomické zázemie existenčne nedotkne. Vo vzťahu k náhrade trov právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil žalobca, súd navyše prihliadal aj na ich neúčelnosť s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo/9/2013 zo dňa 20.06.2014, v zmysle ktorého "Troy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde". Vychádzajúc z obsahu žaloby uplatnenej v prejednávanej veci súd dospel k záveru, že ide práve o žalobu, ktorá je podávaná v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach. Žalobca je obchodnou spoločnosťou poskytujúcou spotrebiteľské úvery na základe formulárových zmlúv, pričom nároky z nich plynúce, ktoré sú predmetom jeho žalôb, sa spravidla líšia len údajmi o dlžníkoch a špecifikáciou zmluvy (jej číslom, dňom uzavretia, výškou poskytnutého úveru, počtom a výškou splátky, výškou uhradenej sumy, dátumom deklarovaneho zosplatnenia a pod). Tieto skutočnosti sú súdu známe aj z jeho činnosti (vzhľadom na to, že žalobca vystupuje opakovane v právnych veciach ako žalobca a využíva vzorové žaloby). O tejto skutočnosti svedčí aj znenie samotnej žaloby, v ktorej žalobca označuje žalovanú pojmom „odporca“ (v mužskom rode), presne nešpecifikuje vyčíslený úrok z omeškania (len konštatuje, že „vyčíslený úrok z omeškania si uplatňuje tak, ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad“) a napríklad aj nárok na zaplatenie náhrady za upomienky a zmluvnú pokutu v žalobe vymedzuje len podmienene (slovami „ak boli vygenerované“). Konanie právneho zástupcu žalobcu sa tak obmedzilo len na vpísanie údajov do vzorového formulára žaloby a na jej následné podanie, pričom žaloba je skutkovo a právne takmer totožná s inými žalobami podávanými žalobcom hromadne.

Súd preto žalobcovi nepriznal ani náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
 - a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).